

hvis jeg mener at kunne gaa ind derpaa, selv stille Ændringsforslag derom, men jeg vil gerne have Lejlighed til en grundigere Overvejelse deraf, end her kan finde Sted i et Øjeblik. Men altsaa: kan jeg gaa ind derpaa, skal jeg selv stille Ændringsforslag i saa Henseende.

Dermed kan jeg slutte, idet jeg endnu en Gang takker for den velvillige Behandling, Lovforslaget har faaet fra det overvejende Flertal i denne Sal.

Halsted: Jeg vil blot sige overfor den højtærede Minister, at naar han talte om, at en eventuel Nedsættelse af Stempelafgiften ogsaa maatte komme til at gælde for de faste Ejendomme, maa det dog erindres, at selv om Beskatningen paa Omsætning af rørlig Ejendom er lavere, foregaar Omsætningen af rørlig Ejendom dog hyppigere, og naar dette tages i Betragtning, bliver Beskatningen saa meget større end for den faste Ejendom. Dertil kommer endvidere, at for den faste Ejendoms Vedkommende skal man ikke begunstige den hyppige Omsætning, tværtimod, den faste Ejendom staar sig bedst ved, at Omsætningen bliver saa sjælden som muligt.

Bjerre: Der er af et Mindretal stillet et Ændringsforslag om Nedsættelse af Afgiften paa Omsætningen af faste Ejendomme, og det er selvfølgelig ikke saa rart at skulle stemme imod et Ændringsforslag, der vil nedsætte disse Afgifter, naar man ganske i Almindelighed mener, at faste Ejendomme hidtil have været belastede haardt nok med Stempelafgifter, saa man derfor kunde ønske disse nedsatte. Men under Hensyn til den Fordel, der fremkommer ved, at en hel Mængde andre Ting, der før ikke have svaret Stempelafgift, nu komme med, kan man forson sig dermed. Men det har dog Betydning for mig at faa at vide, hvorledes de forskellige Dokumenter skulle beregnes, til hvilken Art de skulle henhøre. Der staar i Lovforslagets § 12, at hvor der i et Dokument er flere Alternativer, skal Dokumentet stemples med det højeste Stempel, der kan beregnes. Nu vil jeg derfor spørge den højtærede Finansminister og den ærede Ordfører om et vist bestemt Forhold, som jeg har bragt i Erfaring. Det sker ikke saa sjældent, naar man forpagter en Landejendom, at man faar indført i Forpagtningskontrakten, at Forpagteren har Forkøbsret paa Ejendommen. Nu er det mig bekendt, at Herredsfogder i flere Tilfælde — ikke i alle, men i nogle Tilfælde og

maaske i de fleste — have opfattet dette, som om derved var oprettet en Købekontrakt. Og naar det ikke har været klart i den nugældende Lov, synes det mig ikke at være blevet klarere i det foreliggende Lovforslag, og derfor vil jeg gerne have det klaret, at Meningen ikke er, at der ved en Forpagtningskontrakt skal svares andet end Stempelen af Forpagtningsafgiften, saa at denne ikke nogen Sinde kan blive betragtet som en Købekontrakt eller som et Skøde. Man har maaske gjort det hidtil i Henhold til den nugældende Lovs § 7, fordi der i den staar noget om, at selv om en Handel ikke kommer i Stand, skal der dog svares Stempel af Dokumentet. Men i samme § 7 staar der rigtignok, at af et Tilbud skal der ikke svares Afgift. Fordi en Mand tilbyder at sælge en Hest til et Aktieselskab, skal han da ikke betale Stempel, naar Handelen ikke kommer i Stand, og naar der i en Forpagtningskontrakt staar noget om, at man tilbyder Forpagteren Forkøbsret, staar det som et Tilbud, og det kan man efter min Mening ikke kræve Stempel for som Købekontrakt eller som Skøde. Men jeg vil i alle Tilfælde gerne høre baade den højtærede Finansministers og den ærede Ordførers Opfattelse, og jeg vil henstille, at man alligevel for Tydeligheds Skyld til tredie Behandling faar indført en Ændring i § 7, der tydeligt og klart fremstiller, at der her er en Forpagtningskontrakt og hverken en Købekontrakt eller et Skøde. Hvis Kontrakten bliver effektiv, maa den tinglæses og stemples, og derved falder den Afgift.

Jeg fremdrager dette saa meget mere, som jeg synes, at man har været ret haard ved Forpagtningskontrakter. I Lovforslagets § 75 har man bestemt, at naar Brugsforholdet er uopsigeligt fra en af Parternes Side i et Tidsrum af over 5 og indtil 10 Aar, forhøjes Afgiften til 1½ pCt. I § 75 er Forpagtning af Landejendomme slaaet sammen med almindelig Husleje. Medens det ved almindelig Husleje er meget sjældent, at et Lejemaal strækker sig udover 5 eller 10 Aar — og i det Tilfælde, at det gør det, er det af saa stor Betydning for Lejeren, at han godt kan være tjent med at betale højere Stempel — er Tidsrummet ved Forpagtning af en Landejendom næsten aldrig under 5 Aar, og derfor skal der, hver Gang en Landejendom forpagtes, svares en forhøjet Afgift af op til 1½ pCt., og hvis Lejemaalet er uopsigeligt i over 10 Aar, forhøjes Afgiften til 2 pCt. Hvis dette skal opretholdes, synes jeg derfor, at vi maa